Lieta Nr.C29251504
CA-225/16-7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā, 2016.gada 14.jūlijā

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente D.Baltā,
tiesneses R.Knabe, I.Akmeņlauka
ar sekretāri G.Agrumu
piedaloties prasītāja /pers. B/ pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. D/ un /pers. E/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz sabiedrības ar ierobežoto atbildību pamatkapitāla daļām un /pers. D/ pretprasībā pret /pers. B/ par kapitāla daļu vērtības parāda un samaksas nokavējuma zaudējumu piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 23.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2004.gada 2.martā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemts prasītāja **/pers. B/ prasības pieteikums** pret atbildētājiem /pers. D/ un /pers. E/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību pamatkapitāla daļām.

Prasības pieteikumā tiek norādīts uz turpmāk minētiem apstākļiem un argumentiem.

Starp prasītāju /pers. B/ kā aizņēmēju un atbildētāju /pers. D/ kā aizdevēju 2001.gada 3.oktobrī tika noslēgts kredīta līgums Nr.1 par 13000 Ls aizdošanu līdz 2001.gada 1.decembrim. Saistību izpildes nodrošinājumam 2001.gada 3.oktobrī tika noslēgts komercķīlas līgumu Nr. K/1, saskaņā ar kuru /pers. B/ ieķīlāja par labu /pers. D/ sev piederošās SIA /Nosaukums A/ (turpmāk arī sabiedrība) 275 pamatkapitāla daļas. Pamatojoties uz minēto līgumu Uzņēmumu reģistrā tika reģistrēta komercķīla, komercķīlas reģistrācijas akts Nr.100019375.

Prasītājs aizdevumu summu noteiktajā termiņā /pers. D/ nevarēja atdot, jo atbildētāja norādītais konts bija slēgts, pēc kā 2001.gada 10.decembrī prasītājs nosūtīja atbildētājam vēstuli ar lūgumu paziņot kontu, uz kuru naudu var pārskaitīt.

2001.gada 11.decembrī /pers. D/ cēla Rīgas starptautiskajā šķīrējtiesā prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu, kas 2002.gada 14.janvārī to noraidīja.

2001.gada 20.decembrī, neredzot citu veidu kā izpildīt savas saistības, /pers. B/ nodeva glabājumā zvērinātam notāram nodošanai /pers. D/ aizdevuma pamatsummu 13000 Ls, procentus par aizdevuma lietošanu 277,81 Ls un līgumsodu 52 Ls, ko /pers. D/ saņēma 2002.gada 23.janvārī.

2002.gada 8.janvārī /pers. D/, izmantojot komercķīlas tiesību, noslēdza pirkuma līgumu ar savu māti /pers. E/, kurai atsavināja prasītājam piederošās sabiedrības pamatkapitāla daļas, kura kā šo daļu īpašniece tika reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 2002.gada 29.aprīlī.

2003.gada 4.aprīlī /pers.B/Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā cēla prasību par 2002.gada 8.janvāra pamatkapitāla daļu pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2003.gada 18.jūnija spriedumu pirkuma līgums tika atzīts par spēkā neesošu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1415., 2391.pantu prasības pieteikumā tiek izvirzīti prasījumi:

- atzīt /pers. B/ īpašuma tiesības uz SIA „/Nosaukums A/," reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, 275 pamatkapitāla daļām;
- anulēt Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā ierakstu par SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļu piederību /pers. E/.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2004.gada 4.marta lēmumu nodrošināta prasība 500 Ls apmērā, ierakstot Uzņēmumu reģistrā aizliegumu jebkādā veidā atsavināt, ieķīlāt un apgrūtināt ar lietu tiesībām SIA "/Nosaukums A/" /pers. E/ piederošās pamatkapitāla daļas, aizliedzot viņai izmantot un rīkoties ar šīm daļām, tajā skaitā balsot, pieņemt jebkādus ar sabiedrību un tās darbību saistītus lēmumus (lietas 1.sējuma 23.-24.lapa).

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2004.gada 10.maija lēmumu atcēlusi pārsūdzēto Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2004.gada 4.marta lēmumu un noraidījusi pieteikumu par prasības nodrošināšanu (lietas 28.-29.lapa).

Izskatot jaunu /pers. B/ pieteikumu par prasības nodrošināšanu, ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2004.gada 22.jūnija lēmumu nodrošināta prasība 500 Ls apmērā, ierakstot Uzņēmumu reģistrā aizliegumu jebkādā veidā atsavināt, ieķīlāt un apgrūtināt ar lietu tiesībām SIA "/Nosaukums A/" /pers. E/ piederošās pamatkapitāla daļas, aizliedzot viņai izmantot un rīkoties ar šīm daļām, tajā skaitā balsot, pieņemt jebkādus ar sabiedrību un tās darbību saistītus lēmumus (lietas 1.sējuma 61.-62.lapa).

Atbildētāja **/pers. E/ atsauksmē**, kas lietā iesniegta 2004.gada 7.aprīlī (lietas 1.sējuma 53.lapa), norādījusi, ka /pers. B/ prasība ir nepamatota. Labticīgi un likumīgi nopirkusi SIA /Nosaukums A/ pamatkapitāla daļas. Pirms to iegādes saņēmusi Uzņēmumu reģistra atļauju veikt darījumu. Prasītājs ne reizi nav atsūtījis kādu vēstuli ar iebildumiem.

Atbildētājs **/pers. D/ atsauksmē**, kas lietā iesniegta 2004.gada 7.aprīlī (lietas 1.sējuma 55.lapa), norādījis, ka /pers. B/ prasība ir nepamatota un noraidāma. Prasība balstīta uz nepilnīgiem un sagrozītiem faktiem. Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus, ka bija centies aizdevumu līgumā norādītajā termiņā atmaksāt parādu. Prasības pieteikumā noklusēts fakts, ka šķīrējtiesa daļā par nokavējuma procentu un līgumsoda piedziņu atstāja bez izskatīšanas. Prasītājs nav norādījis par pušu saraksti šajā strīdā.

Prasītājs/pers. B/ atsauksmē uz atbildētāju sniegtajām atsauksmēm (lietas 1.sējuma 63.lapa) norādījis, ka atbildētāji tā arī nav spējuši pamatot savu viedokli, ka ir likumīgi ieguvuši īpašuma tiesības uz strīdus pamatkapitāla daļām, saņemot atpakaļ aizdevumu. Turklāt ar tiesas spriedumu

pirkuma līgums starp atbildētājiem ir atzīts par spēkā neesošu.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 27.septembra lēmumu atstāts negrozīts pārsūdzētais Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2004.gada 22.jūnija lēmums par prasības nodrošināšanu (lietas 1.sējuma 87.-89.lapa).

/pers. E/ pārstāvis advokāts Andis Raudiņš rakstiskos iebildumos par prasību norāda (lietas 1.sējuma 108.-111.lapa), ka prasītāja galvenais arguments ir tiesas spriedums citā lietā par pamatkapitāla daļu pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu, kas nav stājies likumīgā spēkā. Savukārt, pat pie šāda sprieduma stāšanās spēkā /pers. E/ ir labticīgā 275 pamatkapitāla daļu ieguvēja. Turklāt, prasītājs prasību ir pamatojis ar Civillikuma saistību tiesību sadaļā ietvertajām normām, lai gan šajās tiesiskajās attiecībās ir piemērojamas Civillikuma Lietu tiesības un Komercķīlas likums kā speciālā tiesību norma, tāpēc prasītāja prasība kā nepamatota un nepierādīta ir noraidāma.

2004.gada 13.decembrī no atbildētāja /pers. D/ lietā saņemti iebildumi un paskaidrojumi (lietas 1.sējuma 130.-134.lapa), kuros izklāstīta notikumu gaita, norādot uz vairākiem prasītāja parādiem, kas nav dzēsti atbildētājam.

2004.gada 1.decembrī lietā iesniegta atbildētāja **/pers. D/ pretprasība** pret /pers. B/ ar trešo personu /pers. E/ par kapitāla daļu vērtības parāda un samaksas nokavējuma zaudējumu piedziņu (lietas 1.sējuma 178.lapa).

Pretprasībā norādīts, ka 2001.gada 12.janvārī, nolemjot dibināt SIA „/Nosaukums A/," /pers. B/, /pers. K/, /pers. D/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ noslēdza ar /pers. O/ pirkuma līgumu, saskaņā ar kuru iegādājās no pēdējā kustamu mantu 2000 Ls vērtībā. Minētā manta - failu skapis ar atvilktnēm, datora komplekts Intel Pentium ar krāsu skaneri HP6300C, lāzerizdrukas iekārta HP6L2, telefona-faksa aparāts Panasonic, krāsu televizors "Samsung," bija paredzēta ieguldīšanai jaundibināmās SIA "/Nosaukums A/" pamatkapitālā un uzņēmējdarbībās uzsākšanas nodrošināšanai.

Saskaņā ar noslēgtā pirkuma līguma 3.3.punktu, kurā puses vienojās, ka pircēji par mantu maksās proporcionāli katram nākotnē piederošo pamatkapitāla daļu vērtībai jaundibināmajā SIA "/Nosaukums A/," /pers. B/ bija pienākums piedalīties pirkumā un samaksāt proporcionāli paredzamo daļu vērtībai naudas summu 550 Ls.

Norādīts, ka pretprasības iesniedzējs /pers. D/ par /pers. B/, arī par /pers. R/ un /pers. K/ bijis spiests samaksāt līgumā noteikto summu 2000 Ls. Neskatoties uz to /pers. D/, /pers. R/, /pers. B/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ 2001.gada 26.janvārī noslēdza SIA /Nosaukums A/ dibināšanas līgumu. Dibināšanas līgumā puses vienojās, ka sabiedrības pamatkapitāls būs 2000 Ls, un rakstiski apstiprināja norunāto kapitāla daļu sadalījumu. Vienlaicīgi dibinātāji parakstīja sabiedrības dibināšanas protokolu un ziņojumu Uzņēmumu reģistram par dibinātāju mantisko ieguldījumu SIA /Nosaukums A/ pamatkapitālā, ko veidoja augstāk norādītā, /pers. D/ vienpersoniski apmaksātā manta.

Sakarā ar to, ka /pers. D/ par saviem līdzekļiem apmaksājis SIA /Nosaukums A/ pamatkapitāla iegādi, kustamās mantas pārdevējs uz pirkuma līguma pamata pastāvošās prasījuma tiesības 2003.gada 20.augustā cedēja /pers. D/.

Norādīts, ka /pers. B/ līdz pat šai dienai nav samaksājis savu parādu.

Uz 2004.gada 1.decembri /pers. B/ parada pamatsumma bija 550 Ls. Šis kapitāls atradies viņa lietojumā 1419 dienas. Likumiskie gada procenti sastāda 128,29 Ls. Sakarā ar to, ka /pers. B/ parādu nav samaksājis, 2001.gada 12.janvāra pirkuma līguma 5.2. punkts piešķir kreditoram tiesības uzlikt parādniekam līgumsodu 0,1% apmērā no pamatparāda summas par katru nokavēto dienu. Pie nokavētā 1419 dienu skaita līgumsoda summa uz 2004.gada 1.decembri no parāda summas 550 Ls sastāda 780 Ls. Līdz ar to kopējā /pers. B/ parāda summa uz 2004.gada 1.decembri sastāda: pamatparāds 550 Ls, likumiskie procenti 328 Ls, līgumsods 780,45 Ls, kopumā 1458,74 Ls.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ cēlis prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz SIA /Nosaukums A/ pamatkapitāla daļām par 550 Ls, pretprasības iesniedzēja ieskatā /pers. B/ prasība uzskatāma par nelikumīgu un nepamatotu, jo /pers. B/ par SIA /Nosaukums A/ pamatkapitālu daļu iegādi nav samaksājis.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1652.panta trešo daļu, 1662., 1716., 1717., 1753., 1756., 1757., 1765, 1793., 1797., 1804., 1805., 1806., 2033. un 2035.pantu pretprasības pieteikumā tiek izvirzīts prasījums piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. D/ 1458,74 Ls, valsts nodevu 161,45 Ls un tiesvedības izdevumus.

Prasītājs uz atbildētāja pretprasību paskaidrojumus nav sniedzis.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2005.gada 3.marta lēmumu atstāts negrozīts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2004.gada 22.decembra lēmums, ar kuru atteikts mainīt prasības nodrošinājuma līdzekli (lietas 1.sējuma 195.-196., 211.-213.lapa).

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas 2005.gada 6.oktobra spriedumu /pers. B/ prasība apmierināta, bet /pers. D/ pretprasība atstāta bez izskatīšanas (lietas 1.sējuma 238.-246.lapa).

2006.gada 22.maijā Rīgas apgabaltiesā saņemti prasītāja **/pers. B/ prasības pieteikuma papildinājumi** par īpašuma tiesību atzīšanu uz pamatkapitāla daļu pieaugumu.

Prasības pieteikuma papildinājumos tiek norādīts, ka atbildētāja /pers. E/, ļaunticīgi valdot viņam piederošās SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļas, piedalījās SIA /Nosaukums A/ dalībnieku sapulcē un balsoja par sabiedrības pamatkapitāla palielināšanu, kā rezultātā SIA /Nosaukums A/ 275 kapitāla daļu skaitu palielināja līdz 1375 kapitāla daļām, par ko 2004.gada 27.janvārī Uzņēmumu reģistrā ir veikts ieraksts.

Ar Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedumu atstāts negrozīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra spriedums, ar kuru tika atzīts par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža 2002.gada 8.janvārī starp /pers. D/ un /pers. E/ noslēgtais pirkuma līgums par SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļu pārdošanu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1056. un 1063.pantu prasības pieteikuma papildinājumos tiek izvirzīti prasījumi:

- atzīt /pers. B/ īpašuma tiesības uz SIA /Nosaukums A/ 1375 pamatkapitāla daļām;
- anulēt Uzņēmumu reģistrā ierakstu par SIA /Nosaukums A/ 1375 pamatkapitāla daļu piederību /pers. E/.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 29.maija lēmumu noraidīts atbildētājas /pers. E/ pieteikums par prasības nodrošinājuma atcelšanu uz viņai piederošām SIA "/Nosaukums A/" pamatkapitāla daļām un nodrošinājuma līdzekļa maiņu (lietas 1.sējuma 313.-318.lapa).

Ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2006.gada 12.oktobra lēmumu atcelts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2006.gada 29.maija lēmums un jautājums nodots jaunai izskatīšanai (lietas 2.sējuma 6.-13.lapa).

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2007.gada 29.janvāra lēmumu noraidīts atbildētājas /pers. E/ pieteikums par prasības nodrošinājuma atcelšanu (lietas 2.sējuma 36.-40.lapa).

Ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2007.gada 17.aprīļa lēmumu atstāts negrozīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2007.gada 29.janvāra lēmums, bet atbildētājas /pers. E/ blakus sūdzība noraidīta.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2008.gada 31.marta lēmumu atcelts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2005.gada 6.oktobra spriedums un lieta nodota jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā (lietas 2.sējuma 102.-106.lapa).

Kā trešās personas lietā ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 9.maija lēmumu pieaicināta valsts AS (turpmāk - VAS) "Latvijas Hipotēku un zemes banka," reorganizācijas rezultātā tagad AS "Attīstības finanšu institūcija Altum," un SIA "/Nosaukums A/" (lietas 2.sējuma 109.lapa).

Trešā persona VAS „Latvijas Hipotēku un zemes banka" paskaidrojumos norādījusi, ka nav iebildumu nedz pret prasību, nedz pretprasību un attiecībā par prasību un pretprasību nevar neko paskaidrot, jo nekas šai sakarā nav zināms (lietas 2.sējuma 170.lapa).

Trešā persona SIA /Nosaukums A/ valdes locekle /pers. L/ paskaidrojumos (lietas 2.sējuma 174.-179.lapa) norādījusi, ka galvenais sabiedrības dibināšanas mērķis bija izveidot mūsdienu kultūras centru „/Nosaukums A/," šim mērķim iegādājoties no SIA „/Nosaukums B/," kuru pārstāvēja prasītājs, nekustamo īpašumu /adrese A/. SIA /Nosaukums A/ kopš tā dibināšanas ir rekonstruējusi vēsturisko 1911.gada ēku, piemērojot to koncertzāles (pasākumu centra) un biroju vajadzībām. Pēc norunas ar SIA /Nosaukums B/ prezidentu – prasītāju nekustama īpašuma iegādei par 285000 Ls bija jānotiek bez šķēršļiem un kavēšanās no pārdevēja puses, bet praksē viss notika citādi. SIA /Nosaukums B/ dibinātāji (/pers. B/, /pers. K/) dažādi kavēja pirkuma procesu un vēlāk pēc pārdošanas arī centās kavēt būvniecību, rakstot sūdzības SIA /Nosaukums B/ vārdā, ietekmējot bankas, lai tās neizsniegtu kredītus SIA /Nosaukums A/, kā arī veica cita veida apmelojošas un kaitnieciskas darbības, par kuru veikšanu /pers. K/ ar tiesas spriedumu tika izslēgta no SIA /Nosaukums A/ sastāva.

Uzskata, ka prasītājs, iesniedzot tiesai prasības pieteikumu, kārtējo reizi sagroza faktus, rīkojas negodprātīgi, melo un manipulē ar vēlamā uzdošanu par esošu. Prasītājs SIA /Nosaukums B/ vārdā iesniedza SIA /Nosaukums A/ maksātnespējas pieteikumu, bet Augstākā tiesa to noraidīja 2003.gada 8.oktobrī.

SIA /Nosaukums A/ lūdz noraidīt prasītāja prasību un noņemt prasības nodrošinājumu.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 23.novembra spriedumu tika noraidīta /pers. B/ prasība, bet /pers. D/ pretprasība apmierināta daļēji.

Tiesa nosprieda piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. D/ pamatparādu 550 Ls, līgumsodu 550 Ls, likumiskos nokavējuma procentus 128,29 Ls, kā arī valsts nodevu 135,96 Ls, bet pavisam kopā 1364,25 Ls, kā arī piedzīt no /pers. B/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 77,98 Ls, atzīstot /pers. D/ tiesības no 2004.gada 1.decembra līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ 6% gadā no parāda summas 550 Ls. Tika atcelti ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2004.gada 28.jūnija lēmumu uzliktie aizliegumi.

Pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka lietā nav strīda, ka nolemjot nodibināt SIA „/Nosaukums A/," prasītājs, /pers. K/, /pers. M/, /pers. L/, atbildētājs, /pers. N/ un /pers. R/ 2001.gada 12.janvārī noslēdza ar /pers. O/ pirkuma līgumu, saskaņā ar kuru iegādājās kustamu mantu 2000 Ls apmērā, kas bija paredzēta ieguldīšanai jaundibināmās SIA /Nosaukums A/ pamatkapitālā uzņēmējdarbības uzsākšanai.

Tāpat pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka lietā nav strīda, ka 2001.gada 26.janvārī prasītājs, /pers. K/, /pers. M/, /pers. L/, atbildētājs, /pers. N/ un /pers. R/ noslēdza SIA /Nosaukums A/ dibināšanas līgumu, parakstīja SIA /Nosaukums A/ dibināšanas protokolu un ziņojumu Uzņēmumu reģistram par dibinātāju mantisko ieguldījumu SIA /Nosaukums A/ pamatkapitālā.

Nodibinot par iegūto SIA /Nosaukums A/ dalībnieka statusu, tiesa norādījusi, ka katram dalībniekam uz SIA /Nosaukums A/ dibināšanas brīdi piederēja dažāds skaits pamatkapitāla daļas – /pers. D/ 300 daļas 600 Ls vērtībā, /pers. B/ – 275 daļas 550 Ls vērtībā, /pers. L/ – 190 daļas 380 Ls vērtībā, /pers. K/ – 125 daļas 250 Ls vērtībā, /pers. N/ 50 daļas 100 Ls vērtībā, /pers. R/ – 50 daļas 100 Ls vērtībā, /pers. M/ – 10 daļas 20 Ls vērtībā.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2001.gada 15.februārī SIA /Nosaukums A/ reģistrēta Uzņēmumu reģistrā.

Atsaucoties uz Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 6.panta pirmajā daļā noteikto, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2004.gada 27.janvārī SIA /Nosaukums A/ ierakstīta Komercreģistrā.

Tiesa norādījusi, ka līdz sabiedrības ierakstīšanai komercreģistrā sabiedrības darbību regulēja likums „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību," kas zaudējis spēku 2006.gada 19.maijā.

Pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka lietā nav strīda, ka 2001.gada 3.oktobrī puses ir noslēgušas kredīta līgumu Nr.1, saskaņā ar kuru atbildētājs izsniedza prasītājam aizdevumu 13000 Ls ar atdošanas termiņu 2001.gada 1.decembri (ieskaitot), ka prasītājs apņēmies maksāt atbildētājam procentus par aizdevuma lietošanu pēc likmes 12% gadā, samaksājot tos atbildētājam līgumā norādītajā kontā aizdevuma atmaksas dienā.

Tiesa secinājusi, ka kredīta līguma 4.punktā puses ir pielīgušas aizdevēja izsniegto aizdevumu un pielīgots procentus atgriezt, naudas līdzekļus pārskaitot uz aizdevēja kontu Nr.l-7117006782, kas atvērts AS „VEF Banka" un noteiktajā terminā iesniedzot maksājumus apstiprinošus dokumentus, ka par līguma savlaicīgu neizpildi kredīta līguma 7.punktā puses pielīgušas līgumsodu 0,1 % apmērā no kavējuma summas par katru kavējumu dienu.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka lietā nodibināts, ka 2001.gada 4.decembrī kredīta līgumā norādītā aizdevuma summa un procenti par tā izmantošanu /pers. D/ nav samaksāti, ko prasītājs neapstrīd.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka netieši to pierāda arī paša prasītāja zvērinātai notārei 2009.gada 20.decembrī nodotās naudas summas, kur prasītājs kā līgumsodu nodeva 52 Ls, tādējādi atzīstot, ka ir nokavējis četras dienas. To pierāda arī paša prasītāja sniegtā atsauksme uz atbildētāja celto prasību par 13000 Ls, procentu un līgumsoda piedziņu Rīgas starptautiskajā šķīrējtiesā, kur prasītājs norādīja, ka aizdevuma līdzekļi 13000 Ls, procenti par aizdevuma lietošanu 277,81 Ls un līgumsods 52 Ls, kopā 13329,81 Ls, ir nodoti glabāšanā Rīgas apgabaltiesas zvērinātai notārei Ingai Muciņai izsniegšanai prasītājam. Tādējādi tiesa atzinusi, ka lietā nav strīda par to, ka saistību izpildes termiņu prasītājs ir nokavējis.

Tāpat pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka lietā nav strīda, ka prasītājs, pieļaujot saistību izpildes nokavējumu, aizdevuma pamatsummu, procentus par tā izmantošanu, kā arī līgumsodu par savlaicīgas saistības neizpildi 13329,81 Ls 2001.gada 20.decembrī nodevis zvērinātai notārei I.Muciņai glabāšanā, kura izdevusi Kvitējumu Nr.43 ar norādi, ka tā izmaksājama atbildētājam.

Tiesa nodibinājusi, ka 2001.gada 20.decembrī zvērināta notāre I.Muciņa nosūtīja atbildētājam uzaicinājumu saņemt glabājumā nodoto naudu, kas viņam pienākas no prasītāja, nenorādot konkrētu summu. Savukārt ar savu 2002.gada 3.janvāra vēstuli zvērinātai notārei I.Muciņai atbildētājs apstiprināja, ka uzaicinājumu saņemt naudu no prasītāja saņēma 2001.gada 28.decembrī (pasta zīmogs 2001.gada 26.decembrī), savukārt, naudu atbilstoši līgumā pielīgtajam viņš savā kontā saņēma tikai 2002.gada (spriedumā pārrakstīšanās kļūda, norādīts 2001.gads) 23.janvārī.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka pušu noslēgtais 2001.gada 3.oktobra kredīta līgums Nr.1 kopumā, ne arī atsevišķi tā punkti nav atzīti par spēkā neesošiem, līdz ar to prasītājam bija vispirms jādara viss iespējamais, lai ievērotu līgumā pielīgto aizdevuma atmaksas kārtību un laiku.

Tiesa nav apšaubījusi, ka prasītājs aizdevuma summu vēlējās atdot atbildētājam, bet tiesa uzsvērusi, ka līguma dalībniekiem ir jāievēro spēkā esoša un neapstrīdēta līguma noteikumi. Tas, savukārt, nozīmē, ka vispirms prasītājam bija jāievēro līguma darbības termiņš, kurš ar pušu vienošanos nebija

pagarināts, kā arī jāievēro aizdevuma atmaksas kārtība, kas šajā gadījumā bija nepārprotami pielīgta, izmantojot bezskaidras naudas norēķinu kārtību.

Atsaucoties uz Civillikuma 1658.pantu, tiesa atzinusi, ka prasītājs nav pierādījis, ka saistību izpildes iestāšanās dienā prasītājs kredīta līgumā noteiktā kārtībā aizdevuma atmaksu veica uz kreditora - atbildētāja līgumā norādīto kontu, kas ir bijis slēgts.

Atzīstot, ka ar AS „VEF banka" izziņu ir pierādīts, ka atbildētājam šajā bankā bija atvērts multivalūtu konts 2001.gada 3.oktobrī, kas slēgts tikai 2004.gada 22.novembrī, turklāt, 2001.gada 23.janvārī, atbilstoši kredīta līguma noteikumiem, šajā pašā atbildētāja kontā, par kuru prasītājs apgalvoja, ka tas ir slēgts, zvērināta notāre ieskaitīja 13329,81 Ls, un atsaucoties uz Civillikuma 1812.pantā noteikto par saistības izpildījumu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasītājs nav pierādījis savas saistības izpildījumu īstā laikā, jo pieļāva nokavējumu, kā arī pienācīgā kārtā atbildētāja kontā nauda tika ieskaitīta tikai 2001.gada 23.janvārī.

Tiesa nodibinājusi, ka prasītāja saistību izpildes nodrošinājumam, tajā pašā dienā, 2001.gada 3.oktobrī puses noslēgušas komercķīlas līgumu Nr.K/1, saskaņā ar kuru prasītājs ieķīlājis atbildētājam par labu sev piederošo īpašumu - SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļas, ka pamatojoties uz komercķīlas līgumu Nr.K/1 Uzņēmumu reģistrā ir reģistrēta komercķīla, komercķīlas reģistrācijas akts Nr.100019375.

Tiesa secinājusi, ka ar komercķīlas līguma Nr.K/1 3.1.punktu prasītājs piešķīris atbildētājam aizdevuma neatmaksas gadījumā kredīta līgumā noteiktajos termiņos un apmēros tiesības ieķīlāto mantu pārdot trešajām personām par brīvu cenu bez tiesas starpniecības un izsoles rīkošanas, bez iepriekšējas brīdināšanas.

Tiesa nodibinājusi, ka 2001.gada 2.oktobrī SIA /Nosaukums A/ dalībnieku sapulcē ar protokolu Nr.7, kurā piedalījās visi SIA /Nosaukums A/ dalībnieki, to starp arī pats prasītājs, vienlaicīgi atsakoties no savām pirmtiesībām uz ķīlas realizācijas gadījumā atsavināmajām prasītāja SIA /Nosaukums A/ kapitāldaļām, tika izlemts jautājums par prasītājam SIA /Nosaukums A/ kapitāla daļu ieķīlāšanu, par ko tika sastādīts iesniegums Uzņēmumu reģistram.

Ņemot vērā iepriekš tiesas norādītos secinājumus, atsaucoties uz Komercķīlas likuma 2.panta pirmo daļu, pirmās instances tiesas secinājusi, ka iestājās priekšnoteikumi komercķīlas realizācijai, līdz ar to atbildētājs bija tiesīgs atsavināt ieķīlātās kapitāla daļas, kā to paredz pušu neapstrīdēts un spēkā esošs komercķīlas līgums Nr. K/1.

Tiesa nodibinājusi, ka atbildētājs 2002.gada 8.janvārī noslēdza kapitāla daļu pirkuma līgumu ar /pers. E/.

Pirmās instances tiesa spriedumā nav piekritusi prasītāja apgalvojumam, ka viņam ir atjaunojamas īpašuma tiesības uz šīm pamatkapitāla daļām, kā arī uz to pieaugumu pamatkapitāla palielināšanas rezultātā, jo ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra spriedumu, kas atstāts negrozīts ar Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedumu, tika atzīts par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža 2002.gada 8.janvārī starp atbildētāju un /pers. E/ noslēgtais pirkuma līgums par SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļu pārdošanu.

Atsaucoties uz Komercķīlu likuma 34.pantā un 42.pantā noteiktām sekām par komercķīlā ieķīlātas lietas atsavināšanu, pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka komercķīlas ņēmējs /pers. D/ 2001.gada 7.decembrī iesniedza Uzņēmumu reģistram 2001.gada 5.decembra paziņojumu par komercķīlas tiesību izlietošanu, norādot kā apstākļi, kas dod atbildētājam izlietot komercķīlas tiesību, kredīta līguma 1.punktu, komercķīlas līguma 3.punktu. Par minēto atbildētājs arī prasītājam nosūtīja brīdinājumu, norādot, ka parāds 13260 Ls nav nomaksāts, sakarā ar ko atbildētājs brīdinājis par komercķīlas tiesību izmantošanu. Tā kā ķīlas devējs - prasītājs šo paziņojumu nav apstrīdējis tiesā, līdz ar to tiesa secinājusi, ka ķīlas devējs neiebilda pret saistību pēc būtības.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Komercķīlu likuma 1., 21., 33., 38., 43. pantā noteikto par ieķīlātas mantas pārdošanas kārtību.

Tiesa atzinusi, ka iepriekš minētās Komercķīlu likuma normas /pers. D/ ir ievērojis.

Pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka /pers. E/ pārbaudīja Komercreģistrā esošo ierakstu, kam saskaņā ar Komercķīlu likuma 21.pantu ir publisks raksturs. Pārliecinoties, ka atsavinājums ir atļauts, jo nebija Komercķīlu likuma 38.pantā ietvertā vienošanās un Komercķīlu likuma 43.pantā minētais tiesas aizliegums, tādējādi tiesas ieskatā, komercķīlas realizācija notika atbilstoši likuma prasībām un atbildētāja likumīgi iegādājās prasītāja ieķīlātās pamatkapitāla daļas.

Tiesa norādījusi, ka lietā netika iesniegti pierādījumi, ka 275 pamatkapitāla daļu atsavinājums nebija atļauts.

No Uzņēmumu reģistra datubāzes izdrukas pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka līdz 2002.gada 29.aprīlim prasītājs ir bijis SIA /Nosaukums A/ dalībnieks.

No SIA /Nosaukums A/ dalībnieku sapulces protokola Nr.02/02 pirmās instances tiesa secinājusi, ka dalībnieku sapulce 2002.gada 26.aprīlī ir pieņēmusi lēmumus par to, ka prasītāja daļas tiek atsavinātas /pers. E/ un ir apstiprinātas iepriekš minētās izmaiņas SIA /Nosaukums A/ statūtos (protokola 5. punkts), kā arī apstiprināts, ka /pers. E/ pieder 275 daļas, t.i., 27,5 % no pamatkapitāla (protokola 6.punkts), kas 2002.gada 29.aprīlī iesniegti Uzņēmumu reģistrā ar lūgumu reģistrēt statūtu grozījumus.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz likuma "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta pirmās daļas 5.punktu, secinājusi, ka ar 2002.gada 29.aprīļa Uzņēmumu reģistra valsts notāres I.Zabarovskas lēmumu apstiprināta SIA "/Nosaukums A/" dalībnieku maiņa, atsavinot prasītājam piederošās 275 pamatkapitāla daļas, ka ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2004.gada 19.janvāra spriedumu, kas stājās spēkā 2004.gada 20.februārī, tika noraidīta /pers. B/, /pers. R/ un /pers. K/ sūdzība par Uzņēmumu reģistram galvenā valsts notāra lēmumiem par SIA "/Nosaukums A/" dalībnieku maiņu, atsavinot prasītājam piederošās pamatkapitāla daļas un reģistrējot statūtu grozījumus Uzņēmumu reģistrā.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietā nav pierādījumi par SIA "/Nosaukums A/" dalībnieku sapulces lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem, tādējādi tiesa secinājusi, ka lietā netiek apstrīdēti SIA /Nosaukums A/ pārvaldes institūcijas lēmumi. Minētais attiecas arī uz SIA /Nosaukums A/ statūtu grozījumiem, jo saskaņā ar iepriekš norādītā likuma 9.panta pirmo daļu statūti ir viens no SIA /Nosaukums A/ dibināšanas dokumentiem.

Tādējādi, tiesa atzinusi, ka turpmākām darbībām par SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļu atsavināšanu atbildētājiem bija likumisks pamats, jo vēl pat uz 2002.gada 23.janvāri, kad /pers. D/ savā kontā saņēma 13329,81 Ls, nebija zuduši apstākļi, kas dod komercķīlas ņēmējam izlietot komercķīlas tiesību.

Tāpat tiesa nodibinājusi, ka /pers. E/ un pārējie SIA /Nosaukums A/ dalībnieki balsoja par SIA /Nosaukums A/ pamatkapitāla palielināšanu, kā rezultātā /pers.E/SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļu skaitu palielināja līdz 1375 daļām, par ko 2004.gada 27.janvārī Uzņēmumu reģistrā ir veikts ieraksts.

Atsaucoties uz likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" 42. panta pirmo daļu, tiesa nodibinājusi, ka lietā nepastāv strīds par to, ka attiecībā uz /pers. E/ sabiedrības dalībnieku sapulcē ir tikušas ievērotas iepriekš minētās prasības un tādējādi atbildētāja iegūst lietas dalībnieka statusu.

Tādējādi pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka /pers. E/, iegādājoties kapitāla daļas, nav pārkāpusi Komercķīlas likuma normas, līdz ar ko viņa uzskatāma par labticīgu lietas ieguvēju un valdītāju. Turklāt pretējo nav pierādījis prasītājs.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka SIA /Nosaukums A/ dalībnieku 2002.gada 26.aprīļa sapulces lēmums, kā arī visi turpmākie lēmumi un uz sapulces lēmumu pamata izdarītie SIA /Nosaukums A/ statūtu grozījumi, uz kā pamata Uzņēmumu reģistrā izdarīti grozījumi attiecībā par /pers. E/ piederošajām pamatkapitāla daļām, ir uzskatāmi par spēkā esošiem, tādējādi nav pamata prasītāja prasības apmierināšanai daļā par Uzņēmumu reģistrā izdarītā ieraksta par SIA /Nosaukums A/ 1375 pamatkapitāla daļu piederību /pers. E/ anulēšanu.

Papildus tam arī apstāklis, ka ķīlas devējs daļu parāda ir samaksājis, tiesas ieskatā nedod pamatu apstrīdēt ieķīlātās lietas pārdošanu. Šāds

secinājums, kā to norādījusi tiesa, izriet no Civillikuma 1286.panta noteikuma par ķīlas nedalāmību. Turklāt pirmās instances tiesa norādījusi, ka ņēma vērā, ka ķīla atbild arī par blakus prasījumiem - procentiem un līgumsodu.

Tādejādi tiesa atzinusi, ka pamatoti ir atbildētāja iebildumi par prasītāja atmaksājamās summas apmēru.

No lietā esošā Rīgas starptautiskās šķīrējtiesas 2006.gada 13.-19.jūnija sprieduma lietā Nr.69/06 pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka pamatojoties uz 2001.gada 3.oktobra kredīta līgumu ir piedzīts no prasītāja par labu atbildētājam līgumsods 208 Ls un šķīrējtiesas procesa izdevumi 135,70 Ls .

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka šajā spriedumā konstatētie fakti norāda uz to, ka atbildētājs kā kreditors pilnībā nebija apmierināts vēl šķīrējtiesas procesā.

Tiesa secinājusi, ka tādējādi faktiski tikai ar šo spriedumu pilnībā ir apmierināts kreditora, t.i. atbildētāja nodrošinātais prasījums un tikai tagad iestājas viņa pienākums atbilstoši Komercķīlas likuma 48.panta trešās daļas noteikumiem.

Tiesa nodibinājusi, ka Komercķīla tika dzēsta ar Uzņēmuma reģistra 2004.gada 19.maija lēmumu.

No Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKC-252 tiesa nodibinājusi, ka prasītājs prasību par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu ir cēlis tikai 2003.gada 4.aprīlī, t.i. vairāk kā divus gadus pēc konkrētā līguma noslēgšanas un gadu pēc attiecīgā ieraksta izdarīšanas komercreģistrā par /pers. E/ piederošajām kapitāla daļām un viņas iekļaušanu lietas dalībniekos.

Šādos apstākļiem, pirmās instances tiesa secinājusi, ka neraugoties uz to, ka darījums ir atzīts par spēkā neesošu, pamatojoties uz kuru atbildētājs ir atsavinājis /pers. E/SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļas, nav pamata atzīt, ka šīs daļas nevar piederēt /pers. E/.

Pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka uz 2004.gada 27.janvāri /pers. B/ vairs nepiederēja SIA /Nosaukums A/ pamatkapitāla daļas, bet /pers. D/ piederēja 1500 daļas 3000 Ls vērtībā, /pers. E/ – 1375 daļas 2750 Ls vērtībā, /pers. L/ 950 daļas 1900 Ls vērtībā, /pers. M/ – 50 daļas 100 Ls vērtībā, bet pārējiem dalībniekiem daļu skaits palicis nemainīgs.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka, 2002.gada 29.aprīlī reģistrējot lietu tiesības uz pamatkapitāla daļām, starp pusēm nepastāvēja strīds par īpašuma tiesībām uz šīm daļām, jo prasītājs šādu prasību cēla tikai 2003.gada 4.aprīlī, tas ir vairāk kā gadu pēc tam, kad /pers. E/ īpašuma tiesības bija ierakstītas uzņēmuma reģistrā.

Atsaucoties uz Komercķīlas likuma 47.pantu, Civillikuma 1041., 1065.pantu, pirmās instances tiesa pievienojās atbildētājas pārstāvja rakstveida paskaidrojumos paustajam viedoklim, ka atbildētājas īpašuma tiesības turklāt ir iegūtas arī ar ieilgumu.

Pirmās instances tiesa no lietas materiāliem secinājusi, ka /pers. E/ daļas valdījusi vairāk kā vienu gadu, un atsaucoties uz Civillikuma 998., 999., 1000.-1024.panta noteikumiem, atzinusi, ka tiesai nav pamata apšaubīt atbildētājas kā īpašnieces tiesības uz šīm pamatkapitāla daļām.

Tiesa secinājusi, ka /pers. E/ nav tālāk pārdevusi pamatkapitāla daļas, kas apliecinātu, ka viņa rīkojas sliktā ticībā.

Atsaucoties uz Civillikuma 909., 910.pantu, pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka prasītājs nav pierādījis /pers. E/ ļaunprātīgo rīcību vai nolaidību, pretēji likumiem vai labiem tikumiem, tādējādi atzīstot, ka viņa ir labticīga lietas valdītāja.

Tāpat tiesa atzinusi, izvērtējot minētā darījuma tiesiskumu, ka vērā ņemams Civillikuma 1415.pants, kas norāda uz šādas vērtēšanas kritērijiem.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz pamatkapitāla daļām prasītājs pamatojis ar Civillikuma 1., 1415., 2391., 1056., 1063.pantu un ar 2003.gada 18.jūnija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu.

Tiesa nodibinājusi, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra spriedumu tika apmierināta 2003.gada 4.aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā /pers. B/ celtā prasība par 2002.gada 8.janvārī starp /pers. D/ un /pers. E/ noslēgtā pirkuma līguma par SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļu pārdošanu atcelšanu.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 1., 10., 92.pantu, 93.panta pirmo un ceturto daļu, 95.pantu, 97.panta pirmo daļu, 104.-126.pantu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka konkrētajā gadījumā prasītāja pienākums ir ar likumā noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem pierādīt, ka iepriekš minētais spriedums ir spēkā stājies un ka atbildētāji ir rīkojušies pretēji labiem tikumiem.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka lietā nozīmīgus faktus un apstākļus, pamatojoties uz iesniegtajiem pierādījumiem, konstatē tiesa. Turklāt tiesai jāizvērtē pierādījumu izcelšanās veids, noformulēšanas kārtība, pierādījumu attiecināmība, pieļaujamība u. c. likuma prasības *(Līcis A. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K. Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 64.-65. lpp.)*.

Tiesa nodibinājusi, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, par to, ka iepriekš minētais spriedums ir stājies likumīgā spēkā, līdz ar to prasītājs nav atbrīvots no pienākuma pierādīt savas prasības pamatotību, pretēji Civilprocesa likuma 96.panta otrajā daļā paustajai prezumpcijai par atbrīvošanu no pierādīšanas par faktiem, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka pie lietas materiāliem pievienotais Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedums, ar kuru tika atstāts negrozīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra spriedums, ir iesniegts tiesā faksimila veidā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1.pantu un Civilprocesa likuma 74.panta sesto daļu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka minētās tiesību normas satur prasību pēc vispārēji taisnprātīgas, korektas un uzticamas rīcības, kā arī prasību rēķināties ar citu personu aizsargājamām interesēm un dibināto uzticēšanos. Tā attiecas uz visām civiltiesībām, lai ierobežotu tiesību netaisnprātīgu un formālu izlietošanu *(Slicāne E. Labas ticības princips un tā piemērošana Latvijas civiltiesībās. Jurista Vārds, 06.02.2007., Nr. 6(459))*.

Vērtējot prasītāja rīcību, ceļot divas dažādas prasības ar dažādu laika posmu, bet vispirms lūdzot atzīt par spēkā neesošu 2002.gada 8.janvāra pirkuma līgumu un tikai pēc tam 2004.gada 2.martā lūdzot atzīt īpašuma tiesības uz šīm pašām kapitāla daļām, pirmās instances tiesai radās šaubas par paša prasītāja godprātīgu pienākumu izpildi, tādējādi mākslīgi sadalot divus savstarpēji saistītus prasījumus un liedzot tiesai izvērtēt vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pušu pierādījumus vienā tiesvedībā, kurā vienlaicīgi būtu bijis izvērtējams arī /pers. E/ labticīgums.

Tāpēc pirmās instances tiesa nav piekritusi prasītāja uzskatam, ka atbildētāji ir rīkojušies negodprātīgi, jo pierādījumi par viņu negodprātību vai centieniem izvairīties no jebkādu saistību izpildes tiesai nav iesniegti.

Attiecībā par /pers. D/ celto pretprasību pret /pers. B/ ar trešo personu /pers. E/ par kapitāla daļu vērtības parāda un samaksas nokavējuma zaudējumu piedziņu tiesa konstatējusi, ka 2001.gada 12.janvārī noslēgtā pirkuma līguma 3.3.punktā puses vienojās, ka pircēji, to starp arī prasītājs ar atbildētāju, par mantu samaksās proporcionāli katram nākotnē piederošo pamatkapitāla daļu vērtībai, tādējādi secinot, ka prasītājam bija pienākums piedalīties pirkumā un samaksāt 550 Ls kā topošajam SIA /Nosaukums A/ dalībniekam.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1587.pantā noteikto par līguma izpildi.

Pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka par šo pirkumu vienpersoniski ar /pers. O/ norēķinājās atbildētājs visu pircēju vārdā, ko apliecina 2001.gada 12.janvāra /pers. O/ pašrocīgs apliecinājums, gan arī uz pirkuma līguma veiktais apliecinājums par to, ka tieši no atbildētāja viņš saņēma 2000 Ls kā pirkuma maksu.

Tāpat tiesa secinājusi, ka 2009.gada 17.martā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasītāja celtā prasībā par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu pret /pers. O/ un atbildētāju pats prasītājs apliecina, ka 2001.gada 12.janvāra pirkuma līguma noslēgšanas dienā tieši atbildētājs samaksāja visu pirkuma maksu /pers. O/, tādējādi atzīstot, ka faktiski par SIA /Nosaukums A/ pamatkapitāla daļu sākotnējo iegūšanu savu mantu

(kapitālu) prasītājs nav ieguldījis vispār.

Atsaucoties uz Civillikuma 2033.pantu, tiesa atzinusi, ka prasītājs lietā nav iesniedzis pierādījumus, ka savu daļu naudā par pirkumu, ar kuru ieguva īpašuma tiesības uz SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļām, būtu nomaksājis.

Atsaucoties uz Civillikuma 1753., 1756., 1757., 1759., 1763., 1765. un 2035.pantu pirmās instances tiesa atzinusi, ka nenomaksājot savu daļu par jaundibinātās SIA /Nosaukums A/ pamatkapitālā ieguldāmo kustamo mantu pirkuma daļu, bet par tām valdot, prasītājs ir pielaidis nokavējumu, kas, savukārt, ir pamats nokavējuma procentu piedziņai par kapitāla atrašanos prasītāja lietojumā, kas ilga 1419 dienas.

Tiesa norādījusi, ka līdzēji 2001.gada 12.janvārī noslēgtā pirkuma līguma 5.2. punktā pielīguši kreditora tiesības piedzīt arī līgumsodu 0,1 % apmērā no pamatparāda summas par katru nokavēto dienu. Tādejādi, atsaucoties uz Civillikuma 1716., 1720.pantu tiesa atzinusi, ka par nokavētam 1419 dienām līgumsods uz 2004.gada 1.decembri pēc /pers. D/ aprēķina, kuru nav apstrīdējis /pers. B/, sastāda (550x 0,1% x 1419d=) 780,45 Ls.

Attiecībā par /pers. D/ prasījumu par līgumsoda piedziņu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka tas ir pamatots, taču novērtējot līgumsoda apmēru, ir jāvērtē tā samērojamība.

Tiesa norādījusi, ka kaut arī Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu konkrētā apmērā par katru nokavēto dienu, ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus. Tas, ka Civillikuma 1717.pants neaprobežo līgumsoda apmēru ar iespējamo zaudējumu lielumu, neizslēdz līgumsoda apmēra novērtēšanu no labas ticības un labu tikumu viedokļa.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos ir tāds jautājums, kas sakarā ar likuma tieša norādījuma trūkumu ir izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārīgiem tiesību principiem.

Lai noskaidrotu, kas neatbilst labiem tikumiem, tiesa norādījusi, ka Latvijas likumi dod vairākus kritērijus, ka Civillikumā viens no tādiem ir noteikums, ka procentu pieaugums apstājas, kad sasniegta 100% robeža. Šāda kritērija aspektā atbildētāja aprēķins par līgumsodu 142% apmērā no pamatparāda summas ir vērtējams kā pārmērīgs un tātad neatbilstošs labiem tikumiem. Ievērojot taisnīguma un samērīguma principus, piemērojot Civillikuma 5.pantu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka konkrētajā gadījumā līgumsoda apmērs ir aprobežojams ar pamatparāda apmēru, kas, pēc tiesas ieskata, ir samērīgs un taisnīgs.

Sprieduma motīvu daļā pie līgumsoda apmēra izvērtēšanas tiesa ņēmusi vērā Augstākās Tiesas Senāta atziņas, izskatot 2004.gada 22.septembra lietu Nr. SKC-441, 2005.gada 26.janvāra lietu Nr. SKC-48 un 2008.gada 14.maijā lietu Nr. SKC-212/2008 par rezolūcijā „Par soda klauzulu civiltiesībās" ietverto rekomendāciju netiešo iedarbību un tiesas kompetenci samērīga līgumsoda noteikšanā.

Tādējādi tiesa samazinājusi piedzenamā līgumsoda apmēru līdz pamatparāda apmēram, tas ir 550 Ls, pārējā daļā prasība par līgumsoda piedziņu noraidot.

No lietas materiāliem tiesa nodibinājusi, ka 2003.gada 20.augustā /pers. O/ un /pers. D/ noslēdza cesijas līgumu, saskaņā ar kuru uz 2001.gada 12.janvāra pirkuma līguma pamata pastāvošās prasījuma tiesības /pers. O/ cedēja atbildētājam, par to paziņojot prasītājam un pārējiem parādniekiem.

Atsaucoties uz Civillikuma 1793.panta 3.punktu, 1798., 1801. un 1805.pantu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka ir pamatotas /pers. D/ prasījuma tiesības, atzīstot, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem atbildētājam nosakāmas tiesības saņemt par laiku līdz sprieduma izpildei 6% gadā no neatmaksātās pirkuma summas 550 Ls.

Atbilstoši Civilprocesa likuma noteikumiem pirmās instances tiesa izvērtējusi piedzenamos tiesāšanās izdevumus.

Par minēto tiesas spriedumu prasītājs **/pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību** (lietas 3.sējuma 89.-91.lapa). Apelācijas sūdzībā norādīts, ka spriedums tiek pārsūdzēts visā tā apjomā turpmāk minēto iemeslu dēļ.

/pers. D/ savas pretprasījuma tiesības pamatojis ar 2003.gada 20.augustā noslēgto cesijas līgumu ar /pers. O/, kuru prasītājs ir apstrīdējis tiesā. Kamēr netiks izšķirta minētā lieta, tiesas pienākums bija apturēt tiesvedību šajā lietā, kā to bija lūgusi pilnvarotā pārstāve savā 2009.gada 19.marta pieteikumā, kas ticis ignorēts. /pers. D/ nevar iegūt prasījuma tiesības no saistības, kas divus gadus iepriekš jau ir izbeigusies ar izpildi, ievērojot Civillikuma 1797., 1815.panta nosacījumus. Apmierinot pretprasību, tiesa nav pamatojusi, kāpēc vienlaicīgi ir piedzenams līgumsods par kavējumu, kā arī kavējuma procenti.

2003.gada 4.aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasītājs cēla prasību atzīt par spēkā neesošu 2002.gada 8.janvārī noslēgto pirkuma līgumu, saskaņā ar kuru /pers. D/, izmantojot komercķīlas ņēmēja tiesības, pārdeva savai mātei /pers. E/ prasītājam piederošās SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļas. Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa ar 2003.gada 18.jūnija spriedumu prasību apmierināja, taču spriedums tika pārsūdzēts. Civillikuma 2041.pants nosaka, ka atceļot jau izpildītu līgumu, katrai pusei jāatdod otrai tas, ko tā izpildījusi, vai par to jāatlīdzina. Tā kā /pers. E/ neatgrieza nelikumīgi atņemtās SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļas un otrās instances tiesā prasītājs nebija tiesīgs papildināt savu prasību ar prasījumu, kas pamatots ar Civillikuma 2041.pantu, par īpašuma tiesību atjaunošanu uz prettiesiski atņemtajām strīdus daļām, kuras 2002.gada 29.aprīlī tika reģistrētas uz /pers. E/ vārda, prasītājs 2004.gada 2.martā cēlis konkrēto prasību. Šādas prasības celšana nekādā gadījumā nevar liecināt par prasītāja negodprātu, jo atbildētājiem jau no prasības par 2002.gada 8.janvāra pirkuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu celšanas brīža - 2003.gadu 4.aprīļa bija jārēķinās, ka prasības apmierināšanas gadījumā prasītājam nelikumīgi atņemtās kapitāldaļas /pers. E/ ir jāatdod atpakaļ, jo to nosaka Civillikuma 2041.pants.

Uz šīs prasības celšanas brīdi bija pārsūdzēts pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru tika atzīts par spēkā neesošu 2002.gada 8.janvārī starp atbildētājiem noslēgtais pirkuma līgums. Tikai 2004.gada 1.decembrī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar savu spriedumu atzina par spēkā neesošu minēto pirkuma līgumu. Otrās instances spriedums stājās likumīgā spēkā 2004.gada 1.decembrī, par ko lietā nepastāv strīds, un tā spēkā esamībai nav nepieciešams pierādīt, ka likumīgā spēkā ir stājies Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedums, ar kuru augstāk minētais Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra spriedums ir atstāts negrozīts, bet /pers. D/ kasācijas sūdzība ir noraidīta.

Tiesa rupji ignorējusi Civilprocesa likuma 96.panta otro daļu, 203.panta piekto daļu. Neskatoties uz to, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu lietā CA-2151/12, kurš stājās likumīgā spēkā 2004.gada 1.decembrī, ir nodibināts, ka 2001.gada 20.decembrī /pers. B/ savas saistības pret /pers. D/ ir izpildījis pilnībā un līdz ar to izbeidzās kā 2001.gada 3.oktobra kredīta līgums Nr.1, tā šī līguma neatņemama sastāvdaļa komercķīlas līgums Nr.K/1, līdz ar to /pers. D/ nebija likumiska pamata kā komercķīlas ņēmējam atsavināt strīdus kapitāla daļas. Tiesa apspīdētajā spriedumā ir atzinusi, ka prasītājam nav bijis tiesību apstrīdēt ieķīlātās lietas pārdošanu un ka /pers. D/ ir bijis likumisks pamats 2002.gada 8.janvārī atsavināt savai mātei komercķīlas priekšmetu. Neskatoties uz to, ka ar likumīgā spēkā esošu tiesas spriedumu lietā starp šīm pašām pusēm 2001.gada decembrī ir izbeidzies 2001.gada 3.oktobra kredīta līgums Nr.1, tiesa spriedumā ir secinājusi, ka šis kredīta līgums ir spēkā esošs vēl uz 2009.gada 23.novembri, nav apstrīdēts, ir jāievēro visiem šī līguma dalībniekiem.

Tiesa spriedumā ir norādījusi savus secinājumus, ka /pers. E/ ir tiesīgi ieguvusi prasītājam piederošas sabiedrības daļas. Neskatoties uz to, ka ar tiesas spriedumu pirkuma līgums ir atzīts par spēkā neesošu ar 2002.gada 8.janvāri, tiesa secina, ka nav pamata atzīt, ka šīs kapitāldaļas nevar piederēt /pers. E/. Līdz ar to spriedums ir pretrunīgs.

Attiecībā uz ieilgumu, tad no /pers. E/ īpašuma tiesību uz strīdus kapitāla daļām reģistrācijas brīža Uzņēmumu reģistrā 2002.gada 29.aprīlī līdz prasības celšanas brīdim – 2003.gada 4.aprīlim ir pagājis nevis gads, bet gan 11 mēneši un 25 dienas.

Prasītājs papildinājis savu prasību ar īpašuma tiesību atzīšanu arī uz pieaugumu -SIA /Nosaukums A/ 1100 pamatkapitāla daļām, kuras /pers. E/ ieguvusi pamatkapitāla palielināšanas rezultātā, kad SIA /Nosaukums A/ dalībnieki varēja proporcionāli sev piederošajām daļām iegūt palielinātā kapitāla daļas, jo /pers. E/ bez prettiesiski iegūtajām prasītāja sabiedrības daļām nepiederēja neviena SIA /Nosaukums A/ pamatkapitāla daļa. Līdz ar to papildus SIA /Nosaukums A/ 1100 kapitāldaļas vērtējamas kā augļi (pieaugums), un Civillikuma 2045.pants nosaka, ja līgumu atceļ pircējam jāatdod nevien pati lieta, bet arī tās augļi.

Tiesa, izskatot augstākminēto civillietu ir pieļāvusi civilprocesa normu pārkāpumus. Tiesa

nav izskaidrojusi procesuālo darbību izpildīšanas vai neizpildīšanas sekas, kā to nosaka Civilprocesa likuma 159.panta otrā daļa, lai varētu atļauties spriedumā norādīt, ka prasītājs nav pierādījis neiespējamo - ka likumīgā spēkā stājies Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas 2003.gada 18.jūnija tiesas spriedums, ar kuru ir atzīts par spēkā neesošu 2002.gada 8.janvārī noslēgtais pirkuma līgums, saskaņā ar kuru /pers. D/ pārdeva savai mātei /pers. E/ prasītājam piederošās SIA /Nosaukums A/ 275 pamatkapitāla daļas, jo pirmās instances tiesas spriedums nekad nestājas likumīgā spēkā, ja tas ir pārsūdzēts. Likumīgā spēkā ir stājušies otrās un trešās instances spriedumi šajā civillietā.

Neizpildot Civilprocesa likuma 159.panta otrās daļas prasības, tiesai nav pamata norādīt, ka Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedums lietā SKC-252, kas iesniegts lietā faksimila veidā, nav vērtējams kā pierādījums, jo par to, ka ir šāds spriedums, lietā vispār strīds nepastāv. Saskaņā ar 2004.gada 1.decembrī spēkā esošo Civilprocesa likuma redakciju, otrās instances tiesas spriedums stājās likumīgā spēkā ar tā pasludināšanas brīdi - 2004.gada 1.decembri.

Izskatot lietu pēc būtības tiesa pārkāpusi arī Civilprocesa likuma 163.panta otro daļu, 165., 168.panta prasības, jo pretēji spriedumā norādītajam, atbildētājs /pers. D/ un trešā persona SIA "/Nosaukums A/" nav snieguši paskaidrojumus par lietas apstākļiem, t.i., tiesa nav noskaidrojusi lietas apstākļus lietas izskatīšanas gaitā, kā arī nav prasījusi /pers. D/, vai viņš uztur savu pretprasību, ko apstiprina tiesas sēdes protokols.

Tiesa pasludinājusi spriedumu pēc 14 dienām, kā to nepieļauj Civilprocesa likuma 194.pants.

Sūdzībā tiek lūgts apelācijas instances tiesai atcelt pārsūdzēto pirmās instances tiesas spriedumu un apmierināt prasību, bet /pers. D/ pretprasību noraidīt.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesnese s 2010.gada 9.augusta lēmumu ierosināta apelācijas tiesvedība (lietas 3.sējuma 125.lapa).

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2011.gada 26.oktobra lēmumu lietā apturēta tiesvedība līdz stāsies spēkā galīgais nolēmums civillietā Nr.C29655609 /pers. B/ prasībā pret /pers. O/ un /pers. D/ par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu (lietas 3.sējuma 142.-144.lapa).

Ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2011.gada 14.decembra lēmumu atstāts negrozīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2011.gada 26.oktobra lēmums par tiesvedības apturēšanu, bet /pers. D/ blakus sūdzība noraidīta (lietas 3.sējuma 164.-167.lapa).

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneses 2016.gada 4.janvāra lēmumu atjaunota tiesvedība lietā (lietas 3.sējuma 172.-173.lapa).

Lieta nodota izskatīšanai Zemgales apgabaltiesai saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.^{1}pantu (lietas 3.sējuma 175.lapa).

Lieta nolikta izskatīšanai tiesas sēdē ar Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneses 2016.gada 11.februāra lēmumu.

Tiesas sēdē atbildētāji /pers. D/, /pers. E/ un trešo personu pārstāvji nav ieradušies. Par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots likumā noteiktā kārtībā.

2016.gada 27.jūnijā lietā saņemts atbildētāju /pers. D/ un /pers. E/ lūgums izbeigt tiesvedību (lietas 3.sējuma 183.lapa), kurā atbildētāji lūdz izskatīt lietu bez viņu klātbūtnes šādu apstākļu dēļ:

- SIA "Hiponia" pamatojoties uz personiskajiem galvojumiem un dalībnieku izsniegto komercķīlu VAS "Latvijas Hipotēku un zemes banka" uz SIA "/Nosaukums A/" kapitāldaļām 2014.gada februārī zvērinātas tiesu izpildītājas rīkotajā izsolē kā cesionārs iegādājās atbildētājiem piederošās SIA "/Nosaukums A/" kapitāldaļas;

- 2014.gada 31.jūlijā Valsts ieņēmumu dienests pieteica un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa uzsāka SIA "/Nosaukums A/" maksātnespējas procesu, par administratoru ieceļot Uldi Bērziņu, kurš ir atdevis visu SIA "/Nosaukums A/" īpašumu nodrošinātajam kreditoram – cesionāram SIA "Hiponia" un pieteicis tiesā izbeigt maksātnespējas procesu.

Līdz ar to atbildētājam nav nekādas varas pār strīdus priekšmetu de iure un de facto.

Noklausoties prasītāja /pers. B/ pilnvarotās pārstāves /pers. C/ viedokli, Civillietu tiesas kolēģija nolēma lietu izskatīt bez pārējo lietas dalībnieku klātbūtnes.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. B/ pilnvarotā pārstāve /pers. C/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja daļā par īpašuma tiesību atzīšanu uz SIA "/Nosaukums A/" 275 pamatkapitāla daļām, kuras tika nelikumīgi atņemtas ar 2002.gada 8.janvāra pirkuma līgumu. Pretprasību prasītāja pilnvarotā pārstāve uzskatīja par noraidāmu un sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītiem apstākļiem un argumentiem.

Motīvu daļa

Izvērtējot prasītāja pilnvarotās pārstāves paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus un pamatojoties uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, Civillietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas instances tiesā izskatāmā /pers. B/ prasība pret /pers. D/ un /pers. E/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz sabiedrības ar ierobežoto atbildību pamatkapitāla daļām ir pamatota un apmierināma, savukārt /pers. D/ pretprasība pret /pers. B/ par kapitāla daļu vērtības parāda un samaksas nokavējuma zaudējumu piedziņu ir noraidāma.

Kā izriet no Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas apelācijas instances tiesai jāizskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Vadoties no minētās procesuālās tiesību normas, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietas izskatīšanas robežas apelācijas instances tiesā ir nosakāmas pēc uzturētā prasības pieteikuma un pretprasības, pārsūdzētā sprieduma, atkarībā no apelācijas sūdzības satura.

Apelācijas sūdzībā prasītājs norādījis, ka pārsūdz spriedumu visā tā apjomā, respektīvi, arī daļā, ar kuru pretprasība noraidīta.

Ņemot vērā, ka prasītāja pilnvarotā pārstāve neuzturēja prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz SIA "/Nosaukums A/" 1100 pamatkapitāla daļām, kas reģistrētas /pers. E/, līdz ar to šajā daļā tiesvedība lietā izbeidzama atbilstoši Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktam ar Civilprocesa likuma 224.pantā noteiktajām tiesvedības izbeigšanas sekām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu fakti, kas konstatēti pirmās instance tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Kā izriet no apelācijas sūdzības satura, netiek apstrīdēti pirmās tiesas šādi nodibinātie fakti:

ka SIA "/Nosaukums A/" 2001.gada 15.februārī tika reģistrēta Uzņēmumu reģistrā, bet 2004.gada 27.janvārī Komercreģistrā, ka prasītājam /pers. B/ sabiedrības dibināšanas un reģistrācijas brīdī piederēja 275 pamatkapitāla daļas 550 Ls vērtībā;

ka 2001.gada 3.oktobrī prasītājs /pers. B/ un atbildētājs /pers. D/ noslēguši kredīta līgumu Nr.1, saskaņā ar kuru atbildētājs izsniedza prasītājam aizdevumu 13000 Ls ar atdošanas termiņu 2001.gada 3.decembri aizdevēja kontā Nr.1-7117006782 AS "VEF Banka";

ka 2001.gada 3.oktobrī prasītājs /pers. B/ un atbildētājs /pers. D/ noslēguši komercķīlas līgumu Nr.K/1, saskaņā ar kuru prasītājs ieķīlājis atbildētājam sev piederošās SIA "/Nosaukums A/" 275 pamatkapitāla daļas, kam piekrita sabiedrības dalībnieki, ka pamatojoties uz šo līgumu Uzņēmumu reģistrā reģistrēta komercķīla, komercķīlas reģistrācijas akts Nr.100019375;

ka 2001.gada 20.decembrī prasītājs /pers. B/ nodevis Rīgas apgabaltiesas zvērinātai notārei I.Muciņai glabāšanā naudas summu 13329,81 Ls, kura izdevusi kvitējumu Nr.43 ar norādi, ka tā izmaksājama /pers. D/;

ka 2002.gada 8.janvārī atbildētājs /pers. D/, izmantojot komercķīlas tiesību, noslēdza ar atbildētāju - savu māti /pers. E/ pirkuma līgumu, atsavinot prasītājam piederošās sabiedrības pamatkapitāla daļas,

ka atbildētājs /pers. D/ prasītāja nodoto glabāšanā naudas summu saņēmis 2002.gada 23.janvārī;

ka prasītājs /pers. B/ līdz 2002.gada 29.aprīlim bija SIA "/Nosaukums A/" dalībnieks;

ka SIA "/Nosaukums A/" dalībnieku sapulce 2002.gada 26.aprīlī pieņēmusi lēmumu par to, ka prasītāja daļas tiek atsavinātas /pers. E/, apstiprinot izmaiņas sabiedrības statūtos, ka minētais lēmums nav atzīts par spēkā neesošu;

ka ar Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2002.gada 29.aprīļa lēmumu apstiprināta SIA "/nosaukums/" dalībnieku maiņa, atsavinot prasītājam /pers. B/ piederošās 275 pamatkapitāla daļas;

ka atbildētājai /pers. E/ saskaņā ar dalībnieku lēmumu palielināta daļa līdz 1375, par ko 2004.gada 27.janvārī Uzņēmumu reģistrā veikts ieraksts;

ka komercķīla dzēsta ar Uzņēmumu reģistra 2004.gada 19.maija lēmumu.

Prasītājs/pers. B/ savu prasījumu pamatojis ar faktu, ka ar tiesas spriedumu atzīts par spēkā neesošu 2002.gada 8.janvāra SIA "/Nosaukums A/" 275 kapitāldaļu pirkuma līgums, kas noslēgts starp /pers. D/ un /pers. E/.

Civilprocesa likuma 96.panta otrā daļa paredz, ka *fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.*

Kā redzams no lietas materiāliem ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2003.gada 18.jūnija spriedumu civillietā Nr.C29322503 /pers. B/ prasībā pret /pers. D/ un /pers. E/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu atzīts par spēkā neesošu 2002.gada 8.janvāra SIA "/Nosaukums A/" 275 kapitāldaļu pirkuma līgums, kas noslēgts starp /pers. D/ un /pers. E/ (lietas 1.sējuma 18.-22.lapa).

Lietā tika iesniegta Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra sprieduma civillietā Nr.C29322503 noraksta kopija (lietas 1.sējuma 181.-187.lapa), no kuras redzams, ka arī apelācijas instances tiesa atzinusi par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža 2002.gada 8.janvāra pirkuma līgumu starp /pers. D/ un /pers. E/ par 275 kapitāldaļu SIA "/Nosaukums A/" pirkšanu – pārdošanu.

Izvērtējot pārsūdzētā sprieduma, ar kuru noraidīta /pers. B/ prasība, motīvus, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesas spriedums, noraidot prasību atzīt īpašuma tiesības uz sabiedrības ar ierobežoto atbildību pamatkapitāla daļām, ir pretrunīgs.

Pirmās instances tiesa norādot no vienas puses, ka lietā nav iesniegti pierādījumi par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra sprieduma civillietā Nr.C29322503 stāšanos likumīgā spēkā, jo lietas materiālos Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedums lietā Nr.SKC-252, ar kuru tika atstāts negrozīts minētais apelācijas instances tiesas spriedums, pievienots faksimila veidā (lietas 1.sējuma 222.-224.lapa), no otras puses atzinusi, ka darījums atzīts par spēkā neesošu, bet prasītājs nav atbrīvots no pienākuma pierādīt savas prasības pamatotību.

No lietas materiāliem redzams, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa 2005.gada 6.oktobra tiesas sēdē nolēma pievienot lietas materiāliem prasītāja iesniegto Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKC-252 norakstu, kas iesniegts faksimila veidā (lietas 1.sējuma 234.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta ceturtajai daļai *ja tiesa atzīst, ka par kādu no faktiem, uz kuriem pamatoti puses prasījumi vai iebildumi, nav iesniegti pierādījumi, tā paziņo par to pusēm un, ja nepieciešams, nosaka termiņu pierādījumu iesniegšanai.*

Ja pirmās instances tiesa, kas atkārtoti skatīja minēto lietu, apšaubīja faktu, ka ar Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-252 atstāts negrozīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra spriedums, tad tiesai bija pienākums izskaidrot prasītājam viņa tiesības un pienākumus, kā arī procesuālo darbību izdarīšanas vai neizdarīšanas sekas. Turklāt, kā redzams no 2009.gada 26.oktobra pirmās instances tiesas sēdēs protokola (lietas 3.sējuma 55.-58.lapa), tiesa minēto apstākli vispār nav skaidrojusi, neskatoties uz atbildētājas /pers. E/ pilnvarotā pārstāvja /pers. AI/ rakstveida paskaidrojumos tiesas sēdē norādīto faktu, ka tika panākts tiesas spriedums par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu (lietas 3.sējuma 54.lapa). Tai pat laikā pirmās instances tiesa spriedumā atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKC-252 nodibināto, ka prasītājs prasījumu par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu cēlis 2003.gada 4.aprīlī.

No pieejamās Tiesu informācijas sistēmas redzams, neskatoties uz to, ka nav pieejams iepriekš minētais kasācijas instances tiesas 2005.gada 20.aprīļa spriedums lietā Ntr.SKC-252, ka Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 28.marta lēmumā lietā Nr.SKC-338, izskatot /pers. D/ un /pers. E/ pieteikumu par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra sprieduma atcelšanu sakarā ar jaunatklātajiem apstākļiem, ir norādījis, ka Augstākās tiesas Senāts ar 2005.gada 20.aprīļa spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra spriedumu atstājis negrozītu. Minētā informācija pirmās instances tiesai bija pieejama strīda izšķiršanā.

Civillietu tiesas kolēģija secina no lietas materiāliem, ka uz pārsūdzētā sprieduma pasludināšanu strīds par to lietā nav pastāvējis, ka ar likumīgā spēkā stājušos Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra spriedumu civillietā Nr.C29322503 atzīts par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža 2002.gada 8.janvāra SIA "/Nosaukums A/" 275 kapitāldaļu pirkuma līgums, kas noslēgts starp /pers. D/ un /pers. E/.

Līdz ar to pirmās instances tiesai nebija pamata pārvērtēt strīdus kapitāldaļu atsavināšanas likumību, jo ar iepriekš minētiem apelācijas un kasācijas instances tiesas spriedumiem atzīts par pierādītu, ka uz 2001.gada 20.decembri /pers. B/ savas saistības pret /pers. D/ bija izpildījis pilnībā un līdz ar to izbeidzās kā kredīta līgums Nr.1, tā šī līguma neatņemama sastāvdaļa komercķīlas līgums Nr.K/1. Arī atbildētājas /pers. E/ labticīgums apstrīdētā darījumā ticis izvērtēts.

Nav pamata atzīt par pareizu pirmās instances tiesas secinājumu, ka atbildētājas /pers. E/ īpašuma tiesības uz strīdus daļām iegūtas ar ieilgumu (pēc viena gada notecējuma) pamatojoties uz Komercķīlas likuma 47.pantu, Civillikuma 1041., 1065.pantu. Kā izriet no lietas materiāliem (lietas 1.sējuma 116., 117., 118., 120., 122.lapa) atbildētājai /pers. E/ reģistrētas īpašuma tiesības 2002.gada 29.aprīlī, bet prasība, kā tas redzams no iepriekš minētajiem spriedumiem, tika celta 2003.gada 4.aprīlī, kas ir 11 mēneši un 25 dienas.

Kā redzams no Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 1.decembra sprieduma civillietā Nr.C29322503, 2002.gada 8.janvāra SIA "/Nosaukums A/" 275 kapitāldaļu pirkuma līgums atzīts par spēkā neesošu pamatojoties uz Civillikuma 1., 1415.pantu.

Tā kā apstrīdēšanas rezultātā tiesiskais darījums kļūst spēkā neesošs, tad zūd darījuma izpildīšanas tiesiskais pamats un saņemtā izpildījuma atdošana notiek saskaņā ar Civillikuma noteikumiem par prasījumiem no netaisnas iedzīvošanās (*Kaspars Balodis. Ievads civiltiesībās. Zvaigzne ABC, 2007, 189.lpp.*).

Saskaņā ar Civillikuma 2369.pantu *kas bez tiesiska pamata un tikai maldīgi uzskatīdams to par savu pienākumu kautko izdara vai apsola izdarīt otram par labu, tas var prasīt, vai nu lai atdod izpildījumu, vai lai atsvabina viņu no dotā apsolījuma.*

Atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ vērtējams kā no likuma izrietošs prasījums un tādēļ tā apmierināšanai nav nepieciešams konstatēt atbildētāja vainu (*sal. Augstākās tiesas Senāta 2002.gada 18.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-700*).

Ievērojot minēto, un to, ka 2002.gada 8.janvāra SIA "/Nosaukums A/" 275 kapitāldaļu pirkuma līguma apstrīdēšanas tiesiskās sekas ir līdzīgas pirkuma līguma atcelšanas sekām, jo abos gadījumos ir jāatjauno iepriekšējais stāvoklis, ir pamats piemērot Civillikuma 2045. un 2052.pantu, kuros ietvertas norādes, ja pirkuma līgumu atceļ, pircējam saņemtais izpildījumus jāatdod.

Tā kā ar tiesas spriedumu 2002.gada 8.janvāra SIA "/Nosaukums A/" 275 kapitāldaļu pirkuma līgums atzīts par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža, pircējai /pers. E/ ir jādod atpakaļ nepamatoti iegūtā manta. Līdz ar to /pers. B/ atzīstamas īpašuma tiesības uz SIA "/Nosaukums A/" 275 pamatkapitāla daļām, dzēšot Uzņēmumu reģistrā ierakstu par SIA "/Nosaukums A/" 275 pamatkapitāla daļu piederību /pers. E/.

Lietā netika apstrīdēts fakts, ka atbildētāja /pers. E/, kad tiesā celtas prasības par darījuma apstrīdēšanu un īpašuma tiesību atzīšanu, 2004.gada 19.maijā ieķīlāja sev piederošās SIA "/Nosaukums A/" 1375 kapitāldaļas VAS "Latvijas Hipotēku un zemes banka," komercķīlas akta Nr.100045238 (lietas 2.sējuma 76.lapa).

Atbildētāji lietā iesniedza Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 5.jūlija lēmuma lietā Nr.C29619214 noraksta kopiju, no kura redzams, ka izbeigts maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums A/," reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, maksātnespējas process (lietas 3.sējuma 185.-188.lapa).

Neatbilst patiesībai atbildētāju lūgumā izbeigt tiesvedību norādītais apgalvojums, ka atbildētājiem piederošās SIA "/Nosaukums A/" kapitāldaļas iegādājusies SIA "Hiponia." Kā redzams no tiesai pieejamās Lursoft datu bāzes, uz sprieduma pasludināšanu SIA "/Nosaukums A/" nav ne likvidācijas, ne aktuāls maksātnespējas process, un dalībnieku sarakstā joprojām ir norādīta /pers. E/ ar 1419 kapitāldaļām. Apstāklis, ka Komercķīlu reģistra ierakstos SIA "Hiponia" ir norādīta kā komercķīlas ņēmējs /pers. E/ ieķīlātajām daļām (komercķīlas akta Nr.100045238), neizslēdz iespēju prasītājam atzīt īpašuma tiesības uz strīdus daļām, jo ķīlas tiesība saglabājas, neskatoties uz ķīlas devēja īpašuma tiesību izbeigšanos uz šīm strīdus daļām. Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija secina, ka SIA "Hiponia" tiesības ar spriedumu netiek aizskartas. Norādāms, ka ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2004.gada 22.jūnija lēmumu tika nodrošināta prasība 500 Ls apmērā, ierakstot Uzņēmumu reģistrā aizliegumu jebkādā veidā atsavināt, ieķīlāt un apgrūtināt ar lietu tiesībām SIA "/Nosaukums A/" /pers. E/ piederošās pamatkapitāla daļas (lietas 1.sējuma 61.-62.lapa).

Ievērojot iepriekš norādīto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa nenoskaidrojot būtiskus lietā apstākļus attiecībā uz /pers. B/ prasījumu un nenovērtējot pierādījumus, ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 97.pantu un 193.panta piekto daļu, kas uzliek tiesai par pienākumu taisīt motivētu spriedumu. Līdz ar to spriedumu šajā prasības daļā nevar tikt atzīts par likumīgu un pamatotu.

Attiecībā uz pretprasību, kā redzams no lietas materiāliem (lietas 1.sējuma 95.lapa) /pers. O/ kā pārdevējs un /pers. B/, /pers. K/, /pers. M/, /pers. L/, /pers. D/, /pers. N/ un /pers. R/ kā pircēji 2001.gada 12.janvārī noslēdza pirkuma līgumu, ar kuru pārdevējs pārdeva pircējiem viņam piederošo kustamo mantu par kopējo pirkuma maksu 2000 Ls, un līguma parakstīšanas brīdī nodeva minēto mantu pircējiem (līguma 2.2.punkts). Līguma 3.3.punktā līdzēji vienojās, ka pircēji par mantu samaksā sekojoši: /pers. B/ maksās 550 Ls; /pers. K/ maksās 250 Ls; /pers. M/ maksās 20 Ls; /pers. L/ maksās 380 Ls; /pers. D/ maksās 600 Ls; /pers. N/ maksās 100 Ls; /pers. R/ maksās 100 Ls.

Atbilstoši pārdevēja /pers. O/ pašrocīgi izdarītai atzīmei uz pirkuma līguma redzams, ka viņš 2001.gada 12.janvārī saņēma no pircēja /pers. D/ visu pirkuma maksu – 2000 Ls (lietas 1.sējuma 95.lapa).

Lietā starp pusēm nav strīda, un tas pierādās ar lieta esošajiem materiāliem (lietas 1.sējuma 97.-98., 99.-100., 101., 102.lapa), ka minētā pirkuma līgumā norādītā kustamā manta tika ieguldīta SIA "/Nosaukums A/" pamatkapitālā.

Kā redzams no /pers. D/ pretprasības satura, atbildētājs savas prasījuma tiesības pret prasītāju par kapitāla daļu vērtības parāda un samaksas nokavējuma zaudējumu piedziņu pamatojis ar 2003.gada 20.augustā noslēgto ar /pers. O/ kā cedentu cesijas līgumu, ar kuru cedents nodeva cesionāram – atbildētājam /pers. D/ visas prasījuma tiesības, kas izriet no 2001.gada 12.janvāra pirkuma līguma, tajā skaitā pret /pers. B/ par pirkuma maksas 550 Ls, līgumsoda 01,% apmērā no parāda summas par katru kavējuma dienu un likumisko procentu samaksu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka pirmās instances tiesa atstājusi bez ievērības prasītāja pilnvarotās pārstāves 2009.gada 19.marta lūgumu par tiesvedības apturēšanu lietā līdz netiek izšķirta civillieta Nr.C29655609 par noslēgtā cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu, tā kā spriedumam civillietā Nr.C29655609 ir prejudiciāla nozīme. Taču minētajam argumentam vairs nav izšķirošas nozīmes, jo ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2011.gada 26.oktobra lēmumu, kas atstāts negrozīts ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2011.gada 14.decembra lēmumu, tika apturēta tiesvedība lietā līdz stāsies spēkā galīgais nolēmums civillietā Nr.C29655609 /pers. B/ prasībā pret /pers. O/ un /pers. D/ par noslēgtā cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

Apelācijas sūdzībā tiek norādīts, ka pirmās instances tiesa nav ievērojusi Civilprocesa 163.panta otro daļu. Kā redzams no pirmās instances tiesas 2009.gada 26.oktobra sēdes protokola, tajā nav atspoguļots, vai tiesa noskaidrojusi, vai atbildētājs uztur savu pretprasību (lietas 3.sējuma 55.-58.lapa), taču no pārsūdzētā tiesas sprieduma satura izriet, ka tiesa ievērojusi minēto procesuālo tiesību normu, norādot, ka atbildētājs pretprasību uzturēja atbilstoši tajā norādītajiem motīviem.

Civillikuma 1401.pants noteic, ka *saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai – parādniekam – jāizdara par*

labu otrai – kreditoram – zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

No tiesai pieejamās Tiesu informācijas sistēmas redzams, ka ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 10.decembra spriedumu atstāts negrozīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 4.februāra spriedums civillietā Nr.C29655609, ar kuru atzīts par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža starp /pers. O/ un /pers. D/ 2003.gada 20.augustā noslēgtais cesijas līgums daļā, ar kuru /pers. O/ nodeva /pers. D/ prasījuma tiesības pret /pers. B/ par pirkuma maksas 550 Ls, līgumsoda un procentu samaksu, kas izriet no 2001.gada 12.janvārī noslēgtā kustamas mantas pirkuma līguma.

Iepriekš minētā civillietā Nr.C29655609 Augstākās tiesas Civillietu departaments pievienojies apelācijas instances tiesas secinātajam, ka cedētais prasījums nepastāv, tādēļ cesijā neko tālāk nodot nevar.

Ņemot vērā nodibināto, ka starp prasītāju /pers. B/ un atbildētāju /pers. D/ nepastāv saistību tiesības, līdz ar to atbildētājam nav prasījuma tiesību, šādos apstākļos pretprasība par kapitāla daļu vērtības parāda un samaksas nokavējuma zaudējumu piedziņu noraidāma, pretēji pirmās instances tiesas viedoklim.

Civillietu tiesu kolēģija piekrīt apelācijas sūdzības iesniedzēja viedoklim, ka pirmās instances tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 194.pantu, jo pilns spriedums netika sastādīts 14 dienu laikā, taču tiesnese ir atbildējusi uz prasītāja pilnvarotās pārstāves iesniegumu, norādot attaisnojošus iemeslus (lietas 3.sējuma 88.lapa). Minētais apstāklis nav ierobežojis lietas dalībnieku tiesības pārsūdzēt spriedumu pēc tā izsniegšanas.

Kā redzams no lietā maksājuma uzdevumiem, prasītājs /pers. B/ samaksājis valsts nodevu par prasību 65 Ls (92,49 *euro*) (lietas 1.sējuma 5.lapa), par prasības pieteikuma papildinājumiem 107,50 Ls (152,96 *euro*) (lietas 1.sējuma 285.lapa) un par apelācijas sūdzību 105,35 Ls (149,90 *euro*) (lietas 3.sējuma 105., 119.lapa), kopā 395,35 *euro*. Tā kā prasītājs neuzturēja prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz pieaugumu, par kuru samaksāta valsts nodeva 152,96 *euro*, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājiem par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi 242,39 *euro*, no katra 121,20 *euro*.

Ievērojot, ka prasītājs pārsūdzējis pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā, arī tajā daļā, ar kuru tika noraidīta pretprasība par līgumsoda 230,45 Ls piedziņu, bet pirmās instances tiesas tiesnese ir kļūdījusies, nosakot ar 2010.gada 4.marta lēmumu maksājamo valsts nodevu par apelācijas sūdzību, to aprēķinot nevis no visas pretprasības summas 1458,74 Ls, bet no piedzītās summas 1228,29 Ls (lietas 3.sējuma 101.lapa), līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu nesamaksātā valsts nodeva 4,08 *euro* (2,87 Ls) piedzenama no atbildētāja /pers. D/ par labu valstij.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta noteikumiem lietā radušies ar lietas izskatīšanu pirmās instances tiesā saistītie izdevumi 77,98 Ls (110,96 *euro*), kurus aprēķinājusi pirmās instances tiesa atbilstoši noteiktiem tarifiem un lietā esošajām uzziņas lapām par tiesas veiktajiem sūtījumiem un Tiesu informācijas sistēmas elektroniskās pavēstu uzziņas, par ko lietas dalībnieki nav iebilduši. Apelācijas instances tiesā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, ir 34,13 *euro* (lietas 3.sējuma 117., 140., 181., 182., 193.lapa). Ņemot vērā, ka tika apmierināta prasība uzturētajā daļā un noraidīta pretprasība, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem minētie izdevumi valsts labā ir piedzenami no atbildētāja /pers. D/.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumus atbildētājiem nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei par tiesas izdevumu piedziņu no tā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.- 434., 440.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

izbeigt tiesvedību /pers. B/ prasībā pret /pers. D/ un /pers. E/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz SIA "/Nosaukums A/," reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, 1100 pamatkapitāla daļām.

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz SIA "/Nosaukums A/," reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, 275 pamatkapitāla daļām.

Dzēst Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā ierakstu par SIA "/Nosaukums A/," reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, 275 pamatkapitāla daļu piederību /pers. E/, personas kods /personas kods/.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus, no katra 121,20 *euro*.

Noraidīt /pers. D/pretprasību pret /pers. B/ par kapitāla daļu vērtības parāda un samaksas nokavējuma zaudējumu piedziņu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 4,08 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 145,09 *euro*.

Noteikt /pers. D/un /pers. E/ termiņu sprieduma par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu /pers. D/ iesniegt Zemgales apgabaltiesā pierādījumus par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Spriedumu 30 dienu laikā var pārsūdzēt Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2016.gada 15.jūlijā.

Tiesnese referente	(personiskais paraksts)	D.Baltā
Tiesneses	(personiskais paraksts)	R.Knabe
	(personiskais paraksts)	I.Akmeņlauka